

Publicerad 2007-05-14 10:13 av Hans w-art Westlund

rannsakans flicka

hon satt på en sten

en hård kall sten som inte ingav något hopp om varken sommar eller kärlek men som ändå var en del av hennes värld

ömt smekte hon stenens grova nät av tid

själv hade hon ett hjärta av guld och en översminkad yta som få såg igenom

de som kom nära sårade hon med ett aldrig döende hopp om att någon skulle orka älska henne lite mer och se igenom den spacklade fasaden

av smink sorglösa masken

och alltför många gånger piercade huden

men ingen hand orkade stanna

för att smeka hennes kind

ingen vågade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans w-art Westlund med Poeter.se id #497 innehar upphovsrätten